

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.11.2008
KOM(2008) 827 endelig

2005/0240 (COD)

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren

**OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2**

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Ifølge EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), skal Kommissionen afgive udtalelse om de ændringer, Europa-Parlamentet foreslår ved andenbehandlingen. Kommissionen forelægger hermed sin udtalelse om Parlamentets ændringsforslag.

2. SAGSFORLØB

Dato for fremsendelse af forslaget til Europa-Parlamentet og Rådet [KOM(2005) 590 endelig - C6-0226/2008--2005/0240(COD)]:	13.12.2006
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	13.9.2006
Udtalelse afgivet af Regionsudvalget:	15.6.2006
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling:	25.4.2007
Fælles holdning vedtaget:	6.6.2008
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets andenbehandling:	24.9.2008

3. FORMÅLET MED FORSLAGET

For at forhindre fremtidige ulykker er det vigtigt at kende årsagerne til ulykker til søs. Forslaget har til formål at gøre det obligatorisk at gennemføre systematiske undersøgelser efter harmoniserede standarder af høj kvalitet, når der sker store ulykker til søs.

Forslaget pålægger derfor medlemsstaterne i deres kapacitet som flagstat, kyststat eller stat med en væsentlig interesse at gennemføre undersøgelser af alvorlige eller meget alvorlige ulykker til søs.

I forbindelse med andre ulykker eller hændelser indeholder forslaget en forpligtelse til at foretage en vurdering af, om der er brug for en undersøgelse.

Sådanne undersøgelser, som kun har til formål at fastslå en ulykkes årsag og foranstaltningerne til at afbøde eventuelle skader, men ikke at placere ansvaret, skal følge en fremgangsmåde, som fastlægges via en udvalgsprocedure.

Forslaget fastsætter også, at undersøgelserne skal ledes af permanente og uafhængige instanser, som forsynes med tilstrækkelige ressourcer, og hvis undersøgelsespersonale har de nødvendige beføjelser til at udføre deres opgaver korrekt.

Der udpeges en stat, som har ansvaret for undersøgelsen, men den gennemføres i samarbejde med alle andre berørte stater, og der er fastsat samarbejdsrammer til formålet. Denne suppleres med et tidligt varslingsystem og en fællesskabsdatabase om ulykker til søs, som forvaltes af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

Endelig sikres feedback ved en forpligtelse til at offentliggøre en rapport, der opfylder visse mindstekrav, og som, hvis det er relevant, omfatter sikkerhedsanbefalinger til de berørte myndigheder.

4. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER

4.1. Ændringsforslag, som Kommissionen accepterer

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 1, 2, 5, 6 og 16.

4.2. Ændringer, som delvis accepteres af Kommissionen

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 11, men kun for så vidt angår registrering og kontrol; resten af ændringsforslaget kan ikke accepteres, da det vedrører Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds mandat, som er fastlagt i en specifik forordning.

Ændringsforslag 21 kan også accepteres i det omfang, det vedrører det første afsnit i den fælles holdnings artikel 8, stk. 1, men kan ikke accepteres for så vidt angår det andet afsnit, idet ordlyden i den fælles holdning er mere tydelig, når det gælder spørgsmålet om uafhængighed, end det er tilfældet i ændringsforslaget.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 32, men kun for så vidt det indsætter en henvisning til resultaterne af udførte undersøgelser, men ikke for så vidt angår Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds mandat, som er fastlagt i en specifik forordning.

4.3. Ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere i princippet

Ændringsforslag 4 kan accepteres på betingelse af, at det omformuleres, så det fremgår, at det er de relevante erfaringer, der kan uddrages af undersøgelser, som bør tages i betragtning ved udformning eller ændring af undersøgelsesmetoderne.

Ændringsforslag 15 kan accepteres på betingelse af, at det præciseres, at det kun er de erfaringer, der kan uddrages af undersøgelser, og ikke undersøgelsesernes konklusioner, der bør tages i betragtning i undersøgelsesmetoderne.

Ændringsforslag 24 kan accepteres, hvis det omformuleres, så det henviser til den tidlige varsling, der er fastlagt i artikel 16 i den fælles holdning.

Ændringsforslag 29 kan accepteres, hvis det omformuleres, så det klart fremgår, at undersøgelsesrapporten, herunder dens konklusioner og eventuelle anbefalinger, offentliggøres, navnlig i den maritime sektor.

Ændringsforslag 34 kan accepteres, hvis det omformuleres, så det kun henviser til direktivets formål og ikke Unionens.

4.4. Ændringsforslag, som afvises af Kommissionen

Ændringsforslag 3, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 17 og 20 sigter mod at genindføre nødsignaler under direktivets anvendelsesområde og at gøre undersøgelser obligatoriske, ikke kun for meget alvorlige ulykker, men også for alvorlige ulykker. Disse tilføjelser vil dog give undersøgelsesinstanserne betydeligt ekstraarbejde, og de bør kunne koncentrere sig om ulykker, hvor der kan uddrages erfaringer, som kan bidrage til at forhindre andre ulykker i fremtiden.

Ændringsforslag 12, 21, 22, 23 og 25 søger at sikre en tydelig opdeling mellem sikkerhedsundersøgelser og andre undersøgelser, navnlig strafferetlige undersøgelser; herved bringer de den balance i fare, som i lange forhandlinger i Rådet er fastlagt mellem sikkerhedsundersøgelsers uafhængighed og de beføjelser, som mange medlemsstater har givet deres strafferetter. Det er i alle tilfælde ikke muligt at fastsætte bestemmelser i et "første søjle"-direktiv, som begrænser strafferettens beføjelser; det er derfor ikke muligt at opnå en tydelig opdeling mellem de to typer undersøgelser inden for direktivets rammer.

Ændringsforslag 18, 19 og 20 indfører en mekanisme i direktivet, som inddrager Kommissionen, hvorved der i tilfælde af en konflikt mellem undersøgelsesinstanser udpeges en enkelt medlemsstat som hovedansvarlig for undersøgelsen. Kommissionens forslag (som også findes i den fælles holdning) sigter i videst muligt omfang mod at undgå, at der gennemføres parallelle undersøgelser, men det ikke realistisk at søge at forbyde dem helt, og en ordning, hvor Kommissionen får til opgave at løse tvister af denne art mellem medlemsstaterne, vil være meget vanskelig at gennemføre politisk set.

Ændringsforslag 26 og 27 har til formål at erstatte litra h) i den fælles holdning med den ordlyd, der blev foreslået i Kommissionens tekst, som dog var mindre tydelig på dette punkt.

Ændringsforslag 28 tager sigte på at inkludere alvorlige ulykker i de tilfælde, hvor undersøgelsesinstansen skal offentliggøre en komplet rapport, men der er tilfælde, hvor der ikke kan uddrages erfaringer af undersøgelsen, hvor der kun er grund til at udarbejde en forenklet rapport.

Ændringsforslag 30 har til formål at give Kommissionen mulighed for at foretage væsentlige ændringer i undersøgelsesrapporter, men indholdet af rapporter er alene undersøgelsesinstansernes ansvar.

Ændringsforslag 31 pålægger Kommissionen at udarbejde en rapport hvert tredje år om gennemførelsen af direktivet, men der er intet, der tyder på, at en sådan forpligtelse har nogen nyttevirkning.

Ændringsforslag 33 sigter mod at pålægge medlemsstaterne at overholde IMO's retningslinjer for fair behandling af søfarende i forbindelse med undersøgelser efter en ulykke. Disse retningslinjer omfatter en række bestemmelser vedrørende strafferetlige (eller civilretlige) procedurer; de kan derfor ikke gøres obligatoriske i forbindelse med et "første søjle"-direktiv.

5. KONKLUSION

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.